तस्मात्कालदंडात्रस्तात्रस्तरणाजिरेवर्तमानाः सर्वेप्राणिनोविदुद्रुवुः ॥ दंडोद्यतं उद्यतदंडं ॥ ३६ ॥ पितामहोयमंसाक्षाद्दर्शयित्वा स्वदिव्यमूर्त्याप्रत्यक्षोभूत्वा ॥ ३ ७ ॥ नऋद्वयेन हंतव्योनहंतव्यइत्यावृत्तिः ॥ ३८ ॥ वरः देवमणाऽवध्यत्वरूपः ॥ ३९ ॥ अनृतं अनृतवचनंकुर्यान्मदाज्ञामुल्लंघ्येतिशेषः ॥ त्रैलोक्यमिति सर्वसमष्टित्वान्ममेति भावः ॥ ४० ॥ ननु त्वद्दत्तवरतया तवप्रियोयदिरावणस्तर्हिमुक्तोपिकालदंडः किंकुर्यात्तत्राह ॥ क्रुद्धेनेति ॥ प्रियाप्रिये सुमाहारद्वंद्वः ॥ मत्प्रियाप्रियप्राणिविषये क्रुद्धेन

ततोविदुद्रुवुःसर्वेतस्मात्त्रस्तारणाजिरे॥ सुराश्चक्षुभिताःसर्वेदृष्ट्वादंडोद्यतंयमं ॥ ३६॥ तस्मिन्प्रहर्तुकामेतुयमेदंडेनरावणं॥ यमंपितामहःसाक्षाद्दर्शयित्वेदमब्रवीत्॥३७॥ वैवस्वतमहाबाहोनखल्वमितविक्रम॥ नहंतव्यस्त्वयैतेनदंडेनैषनिशाचरः॥ ३८॥ वरःखलुमयैतस्मैदत्तस्त्रिदशपुंगव॥ सत्वयानानृतःकार्योयन्मयाव्याहृतंवचः ॥ ३९॥ योहिमामनृतंकुर्याद्देवोवामानुषोपिवा॥ त्रैलोक्यमनृतंतेनकृतंस्यान्नात्रसंशयः॥४०॥ क्रुद्धेनविप्रमुक्तोयंनिर्विशेषंप्रियाप्रिये॥ प्रजाःसंहरतेरौद्रोलोकत्रयभयावहः॥४१॥ अमोघोह्येषसर्वेषांप्राणिनाममितप्रभः॥ कालदंडोमयासृष्टःसर्वमृत्युपुरस्कृतः ॥ ४२ ॥ तन्नखल्वेषतेसौम्यपात्योरावणमूर्धनि ॥ नह्यस्मिन्पतितेकश्चिन्मुहूर्तमपिजीवति॥४३॥ यदिह्यस्मिन्निपतितेनम्रियेतैषराक्षसः॥ म्रियतेवादशग्रीवस्तदाप्युभयतोऽनृतं॥४४॥ तन्निवर्तयलंकेशाद्दंडमेतंसमुद्यतं॥ सत्यंचमांकुरुष्वाद्यलोकांस्त्वंयद्यवेक्षसे॥ ४५॥ एवमुक्तस्तुधर्मात्माप्रत्युवाचयमस्तदा॥ एषव्यावर्तितोदंडःप्रभविष्णुर्हिनोभवान्॥ ४६॥ किंत्विदानींमयाशक्यंकर्तुंरणगतेनहि॥ नमयायद्ययंशक्योहंतुंवरपुरस्कृतः ॥ ४७ ॥

त्वयायंविप्रमुक्तःस्वविषयभूतास्ताःसर्वाः प्रजानिर्विशेषं यथाभवतितथासंहरतएव ॥ ४१ ॥ सर्वेषां प्राणिनां ब्रह्मसृष्टप्राणिमात्रस्यविनिपातनेइत्यर्थः ॥ सर्वमृत्युपुरस्कृतः तत्पुरुषोबहुव्रीहिश्च ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ उभयतइति दंडपातेपिरावणजीवनेदंडस्यानृतत्वं ॥ रक्षोमरणे मदुक्तवरवचनस्यानृतत्वमित्यर्थः ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ प्रभविष्णुः स्वामी ॥ ४६ ॥ यतोमयाहंतुंनशक्यस्तस्मादिदानीं मयाकिन्तुकर्तुंशक्यं योग्यमितिसंचिंत्येतिशेषः ॥ ४७ ॥